

principielle spørgsmål som f.eks. spørgsmålet om boligens ukrænkelighed op til nærmere vurdering og overvejelse.

Til det sidste, som hr. Donner var inde på, om, at der er sket et voldsomt skred i udviklingen af bestemmelser i særlovgivningen, hvor der gives ret til indgreb i privatboligen uden retskendelse, skal jeg blot for god ordens skyld offentliggøre, at vi nu har lavet en kørsel i statistikkerne, der viser, at der i 1992 blev vedtaget 10 og i 1996 3 love, der indeholder bestemmelser af den ovennævnte karakter. Så i forhold til hr. Donners påstand og også til det, som hr. Langkilde og hr. Schmidt og andre har fremført i dag om, at der var sket et stort skred siden regeringsskiftet, må jeg sige, at det må skyldes, at de pågældende eller i hvert fald de sidstnævnte ikke var medlemmer af Folketinget, inden den borgerlige regering gik af.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal også sige tak til ordførerne og til de øvrige medlemmer, som har deltaget så ivrigt i debatten her i dag.

Jeg synes, vi har haft en god og spændende drøftelse. Jeg skal ikke opholde mig længe ved de juridiske aspekter af de erstatningsfri reguleringer og forholdet til grundlovens § 73, for der kan næppe siges og skrives mere om dette emne, end der allerede er blevet.

Jeg forstår også, at vi efterhånden er helt enige om, at der ikke i princippet er noget grundlovsmæssigt problem i forhold til grundlovens § 73, når det drejer sig om anvendelse af erstatningsfri reguleringer. Der er problemer omkring konkret grænsedragning, og det er jo efter vores system et anliggende for domstolene.

Hr. Hovmand efterlyste, at vi koncentrerede os om det politiske, og det er jeg enig med ham i. Efter min opfattelse har vi – og jeg er ikke bleg for at sige det – en fremragende plan-, miljø- og naturbeskyttelseslovgivning her i landet, som blev gennemført under Schlüterregeringen, og som i sin tid alle ordførerne i regeringen og også oppositionen loyalt samarbejdede om gennemførelsen af med henblik på at få en samling og forenkling af lovgivningen.

Denne lovgivning har kun få år på bagen, og det er fortsat min opfattelse, at den har fungeret godt. Selvfølgelig er der problemer, og i det omfang man påpeger konkrete problemer, har jeg allerede i spørgetiden i går tilkendegivet regeringens vilje til at se på dem. Men at kaste sig ind og bruge alle ressourcer på at lave hele

Schlüterregeringens svendestykke om få år efter uden nærmere dokumentation synes jeg er et hårdt forlangende.

Jeg tror ikke, det er klogt. Jeg tror derimod, det er klogt at koncentrere sig om konkrete punkter – jeg skal komme tilbage til et par af dem siden hen – hvor jeg selvfølgelig mener, at vi i et samarbejde skal rette op på skævheder, hvis de er der.

Der er mange myter om de erstatningsfri reguleringer, der gennemføres herhjemme, og mange af dem har været gentaget i debatten her i dag. Jeg skal holde mig til tre myter om reguleringerne.

Den første myte er, at reguleringerne er meget indgribende. Egentlig vil jeg gerne, og det tror jeg også, hr. Gade og andre var inde på, ramme en pæl igennem myten om, hvor indgribende generelle reguleringer er for den enkelte grundejers dispositionsmuligheder. Typisk vil reguleringerne ikke afskære grundejeren fra at benytte sin ejendom som hidtil, fordi sædvanlig landbrugsdrift og opførelse af bebyggelse, der er sædvanlig for driften af en landbrugsejendom, er undtaget fra de generelle reguleringer.

Den anden myte er, at der er tale om lag på lag-reguleringer, der gør reguleringerne endnu mere indgribende. Jeg vil gerne aflive den myte, at de forskellige udpegninger, der er foretaget af bl.a. EF-fuglebeskyttelsesområder og de kommende EF-habitatområder, er nye lag af reguleringer, der lægges oven på eksisterende reguleringer og begrænser grundejernes ejendomsret yderligere.

Som bekendt tjener områdeudpegningerne som redskab for myndighedernes planlægning og behandling af konkrete sager samt til at målrette offentlige tilskud eller gennemføre konkrete indgreb, der i så fald skal ske mod erstatning. Udpegningerne medfører ikke i sig selv yderligere rådighedsindskrænkninger, og de interesser, som områdeudpegningerne afspejler, vil under alle omstændigheder skulle varetages. Man kan godt sige, at udpegningerne på den måde tjener til at skabe større forudsigelighed og klarhed om myndighedernes administration.

Der gennemføres også i forbindelse med udpegningen et meget betydeligt arbejde først på basis af det eksisterende videnskabelige grundlag og derefter i dialog med både organisationer, lodsejere og lokale interesser i øvrigt. Det tager tid, men den tid mener jeg vi skal tage os for at sikre, at denne områdeudpegning er så korrekt som overhovedet mulig.